

1.- Jesús insistia molt en aquesta qüestió. Emprava tota classe d'imatges i paràboles, com aquella del jutge injust, del pare que no donarà coses dolentes als seus fills...etc. és realment una dimensió plenament d'Ell. No col·loca cap altra condició que la confiança i que intentem tractar als altres com Déu ens tracta a nosaltres.

2.- Aquesta insistència ens mostra que Ell constata una seriosa dificultat. No és fàcil tenir plena confiança en la pregària. Podríem preguntar-nos les raons d'aquesta dificultat. Una pregunta feta a nosaltres mateixos, a la nostra història personal, i feta també a les comunitats i en general a l'Església.

D'on ens ve la manca de confiança en la pregària ?.

3.- La confiança és una actitud que té relació amb Déu. Segons la imatge que tinguem d'Ell hi confiarem més o menys. Jesús va pretendre un canvi radical de l'imatge que tenim de Déu. La paràbola del Fill perdut o pròdig és potser l'exemple més evident de com era el Pare. Com és Déu.

Com descriuríem la imatge normal que tenim de Déu ?.

4.- Però la confiança també té relació essencial amb la nostra manera d'estar en el món. Hi ha gent de natural confiada i gent desconfiada. L'actitud del cor envers els altres i la vida hi compta molt. Sembla que la confiança indica certa valoració d'una fe en els altres i certa seguretat en la seva possibilitat positiva i de bondat.

En quins elements ajuda i no ajuda la nostra cultura social a la confiança en general ?

5.- Una pregària confiada dirigida al Pare possiblement té unes condicions prèvies en el subjecte que prega. Cadascú prega a la seva manera, és clar. No podria ser d'altra forma. Jesús quan insisteix tant en la confiança ens ajuda a discernir aquestes condicions per tal de que sigui realment pregària.

Quines serien des del teu punt de vista aquestes condicions?.

6.- Finalment Déu sap prou bé les nostres necessitats. El mateix Jesús ens ho repeteix molts cops. Sembla, doncs, que el Pare no necessitaria que li preguéssim, i més quan aquesta pregària pot donar una sensació d'un déu capritxos i relativament imprevisible. .

Per què creus, doncs, que serveix la pregària de petició ?.
